

LA SELVA

Text i foto > **JOAN DOMÈNECH**

La Cellera: cent quinze anys d'Els pastorets | La vida cultural de la Cellera de Ter està centrada, en bona part, en les activitats que es fan a redós del Casal Parroquial. Hi destaca la funció de teatre típica de les festes de Nadal i Cap d'Any, *Els pastorets*. L'any passat es van celebrar ja els cent quinze anys de representacions teatrals del misteri de Jesús. Durant aquest temps, diverses generacions s'han succeït per encarnar els diversos personatges de l'obra clàssica. Com diuen els protagonistes, *Els pastorets* han hagut de conviure amb diferents règims polítics, conflictes bèl·lics, pandèmies, canvis tecnològics i climatològics, l'evolució de la cultura a tot el món, i s'han hagut d'anar adaptant a les circumstàncies. Val la pena deixar constància d'aquest esdeveniment i esperar que tornin cada any al cartell de festes per fer-ne gaudir tot el poble i, alhora, com a un dels productes més importants de la cultura popular.

La torre de l'Esparra | Al vessant oriental del puig d'Argimon hi ha la Roqueta o torre de l'Esparra (segle

XII o XIII), esmentada ja com a domus en el segle XIV. Té una base trapezoidal, amb els costats de deu metres de mitjana, el mateix que fa d'altura. El gruix de les parets supera els dos metres. La superfície interior, a la planta baixa, és de 31,5 metres quadrats. Al voltant de la construcció hi ha disset espitlleres. A l'exterior es veuen restes de parets d'un clos de muralles que envoltaven la torre, senyals d'un antic cos de protecció, una cisterna, etc. En línies generals, la fortificació es veu sòlida, si no fos per un esvoranc que presenta a la base del cantó de migdia. La degradació que imposa el temps i la imbecilitat d'alguns visitants van engrandint el forat, i quan arribi un moment en què el pes que aguanta la paret sigui més gran que la resistència dels suports de la base, se'n produirà l'esfondrament. Ara es podria prevenir; es podrien recol·locar fàcilment les pedres que hi falten i tenir la torre disponible per a molts segles més. Valdria la pena que les autoritats de Patrimoni hi intervinguessin.

Lloret: el Castell d'en Plaja | Narcís Plaja Martí va ser el fabricant de les famoses Galetes Plaja originals, que després van tenir molts competidors. Poc abans de la Guerra Civil va deci-

dir construir el seu xalet d'estiu a Lloret, a la punta de sa Caleta. En foradar l'espai per fer-hi els fonaments, hi va trobar molta roca, i la va aprofitar per bastir-ne els murs perimetrals. Amb el projecte de l'arquitecte Isidre Bosch, en va resultar un edifici al qual va acabar de donar la forma de castell medieval. Va haver d'interrompre'n la construcció a causa de la Guerra Civil (1936-1939), però el va continuar posteriorment (1940). L'anomenat Castell d'en Plaja constitueix avui una icona característica de Lloret. Poca gent el coneix, però, per dins. Els actuals propietaris (l'empresa Castell Lloret) van arribar a un acord amb l'Ajuntament per permetre-hi visites guiades i teatralitzades. Les sessions van començar l'estiu passat i han estat un èxit de públic: un atractiu més.

>> La Roqueta o torre de l'Esparra.

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > **LAIA MOLINS BORRELL**, resident a Pully (Suïssa)

El febrer del 2018, l'empresa de l'Eloi, la meva parella, li va oferir la possibilitat de treballar temporalment a Suïssa. Tot i que sabíem que era una gran oportunitat, les meves ganes i la meva por es podien mesurar a parts iguals. Després d'avaluar-ne els pros i els contres, finalment ens vam traslladar a viure a Pully, un petit poble del

cantó de Vaud, a la part francesa de Suïssa. Ben aviat vaig adonar-me que integrar-me i fer-me un lloc en un país nou no seria una tasca senzilla. Em calia aprendre francès per adquirir el reconeixement del meu diploma i poder exercir, sense oblidar que havíem de teixir la nostra xarxa social des de zero. Vaig descobrir que, per més gran que sigui la necessitat, no tens ganes d'asseure't a prendre alguna cosa amb qualsevol amb qui et creues. L'expressió «val més sol que mal companyat» i el tòpic de «tots els inicis són complicats» prenen tot el sentit.

Però amb temps, esforç i paciència, tot comença a fluir. Actualment treballo en l'àmbit de la petita infància, cosa que sempre havia desitjat. Tenim un bon grup d'amics i cada dia gaudim de tot el que ens brinda aquest indret, envoltat de natura i paisatges

únics i espectaculars, amb els llacs i les muntanyes com a grans protagonistes. Suïssa és un país molt organitzat, net, segur... i la gran majoria dels ciutadans actuen sempre amb molt de civisme. Una de les situacions que ens ha cridat l'atenció i que no estàvem acostumats a veure a casa nostra és que infants molt petits van sols a l'escola, i agafen l'autobús si és necessari. Tampoc podem passar per alt el paper que, de forma freqüent i a través del vot, exerceixen els habitants del país en moltes de les decisions que els afecten directament.

Evidentment, tot i tenir l'oportunitat de viure aquesta gran experiència i de nodrir-nos de tot el que té de positiu, tenim molt present on són les nostres arrels, i no podem amagar que trobem a faltar la família, els amics i la ciutat, Girona. És quan marxem que te n'adones.